

חשיבות מבטא האותיות

האותיות הם אבני הבניין החשובות ביותר בלשון מלבד הניקוד הדגשים והטעמים. לכן יש להקפיד בראש בראשונה לבטא היטב את האותיות בק"ש, בתפילה, בקריאת ספר תורה, ובברכות ע"י הגיה נכונה והשמת רווח בין הדבקים ולקיים על האותיות מליצת הכתוב "אבנים" שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך³. לדוגמא:

- "ויהי בנסע הארץ" - ולא אהרן. ברוך אתה - ולא ברוכתה.
- חסדו - ולא חזדו או חסתו.
- "על-לבבך" - ולא עלבבך⁴.
- "אשר אנכי" - ולא אשנכי.
- "מטר ארצכם" - ולא מטנצכם.
- "עשב בשדך" - ולא עשבשדך.
- "וחרה אף" - ולא וחרף.
- "ואברתם מהרה" - ולא ואבדתמהרה.
- "הדברים האלה" - ולא הדברימאלה.
- "בכל-לבבכם" - ולא בכלבבכם.
- "אשר נשבע יי" - ולא נשבה.
- "על-הארץ" - ולא עלארץ.
- "ושמתם את" - ולא ושממת.
- "צצית הכנף" - ולא צציתכנף.
- "למען תזכרו" - ולא תשכרו או תסכרו.

עצה טובה לכל הרוצה לקרוא נכון, להאט את הקצב, ולפחות בק"ש וברהמ"ז שהם מדאורייתא לקרוא לאט לאט מילה במילה, ושכרו ירבה מן השמים כמבואר בפוסקים.

³ בעלי המוסר רמזו זאת, ומהם ספר דבר בעתו חלק א' דף קי"ט ע"ב (בדפוס ישן) והבא"ח להקדמה לפרשת יתרו שנה ראשונה.
⁴ עיין בדברינו על ק"ש להלן בפרשת ואתחנן.